

steren i dag har givet udtryk for over for Folketinget, og hvis det ønske også udmøntes i konkret handling, så borger det efter min mening for et godt samarbejde mellem Folketinget og ministeren.

Selv om forespørgselsdebatten handler om kvalitet i udviklingsbistanden, vil jeg endnu en gang gerne fremhæve et væsentligt kvantitativt element, og det er størrelsen af bistanden:

Kristeligt Folkeparti har noteret med tilfredshed, at ministeren i dag over for Folketinget har tilkendegivet, at der ikke skal rokkes ved det høje niveau for den danske bistand på 1 pct. af bruttonationalindkomsten.

Heri er vi hundrede procent enige, som det også turde fremgå af min begrundelse for denne debat for lidt siden. Og det høje niveau for den danske bistand stiller jo i særdeleshed endnu større krav til anvendelsen af bistanden. Vi skal gøre vores ypperste for til stadighed at forbedre kvaliteten, så fattigdomsbekæmpelsen bliver så effektiv som mulig, og så de øvrige ønsker til den danske udviklingsbistand om hensynet til miljø, kvinderne, demokratiseringen osv. ikke bare bliver tilgodeset, men også bliver til virkelighed og kan konstateres, når vi skal vurdere virkningen af bistandsindsatsen.

Udviklingsministeren har i dag identificeret tre elementer i en yderligere forbedring af kvaliteten i udviklingsbistanden, nemlig kvalitets sikring, kvalitetskontrol og endelig kvalitetsudvikling. Overordnet set synes jeg, at det er tre vigtige elementer og de rigtige elementer, ministeren her har udset sig.

Når det gælder kvalitetssikring, peger ministeren i sin tale her i dag på, at den sker løbende gennem Danidas evalueringsevne. Regeringen mener, at dette system er godt. Det er vi enige i fra Kristeligt Folkepartis side, men det kan også blive bedre.

Vi finder, at en uafhængig evalueringssindsats i så henseende er det helt afgørende, og vi havde da gerne set, at det, da man i sin tid etablerede en evalueringssenhed i Danida, da havde været en helt uafhængig evalueringssenhed, et evalueringssekretariat eller -institut, som var blevet etableret uden nogen direkte organisatorisk tilknytning til Danida. Men fra spørgsmål, som jeg har stillet til den tidligere udviklingsminister, og de svar, jeg har fået fra samme, ved jeg, at det er ikke en opfattelse, regeringen deler.

Men det andet skridt, der kunne være med til at sikre en mere uafhængig evalueringssindsats,

ville være at sørge for, at udenlandske konsulentvirksomheder fik en større andel af evalueringerne. Danida bruger i dag i langt overvejende grad danske konsulentvirksomheder til at udarbejde evalueringer. I perioden 1995-1998 er der blevet gennemført 30 evalueringer, så vidt jeg er blevet oplyst. 24 blev udfærdiget af danske konsulentvirksomheder, svarende til 80 pct., og kun 6 af evalueringerne eller 20 pct. stod udenlandske virksomheder for.

Når man tænker på, at Danida typisk anvender de samme danske virksomheder både til at udføre evalueringer og til konsulentopgaver i øvrigt, er det efter Kristeligt Folkepartis opfattelse et problem, at andelen af udenlandske konsulentvirksomheder, der udfører evalueringssopgaver, ikke er større end de 20 pct.

Når det gælder selve evalueringerne og også udviklingen af det såkaldte indikatorssystem, er det naturligvis vigtigt, at de mere komplicerede sammenhænge i bistanden også bliver opfanget af evalueringerne, så de mere langsigtede effekter af bistanden kommer til at indgå.

Det er vigtigt, at Folketinget løbende inddrages i vurdering af evalueringerne ved, at ministeren fremlægger et egentligt evalueringssprogram for hele sektoren og gør det årligt, som vi ser det. Vi skal ikke i den forbindelse bare fokusere på antallet af evalueringerne, men jo da nok så væsentligt på indholdet. Det handler jo ikke kun om kvantitet, men netop om kvalitet.

Det er klart, at der også sker en løbende udvikling i de lande, som er modtagere af dansk udviklingsbistand. Det betyder, at der også skal ske en tilpasning af bistandsindsatsen, og for Kristeligt Folkeparti er det vigtigt, at denne tilpasning sker i et meget tæt samarbejde med aktørerne på bistandsområdet. Det gælder især ngo'erne og de multilaterale organisationer og institutioner.

Jeg er meget enig med ministeren i, at det er vigtigt, at især den internationale bistand koordineres bedre, men jeg tror også, at ngo-bistanden kan koordineres bedre, uden – og det er vigtigt – at man kompromitterer de enkelte organisationers integritet. Man skal i den sammenhæng tage stort hensyn til forskelligheden og størrelsen af ngo'erne. De skal have lov til at yde bistand på deres måde, ikke mindst når det gælder om at opbygge partnerskaber i modtagerlande, som er noget af det, de måske er allerbedst til, og hvor vi fra statens side ikke gør dem det efter.